

מכירה אותם — את כולם

פואמה על המובן מאליו

תרגמה מאנגלית ומרוסית (תרגום עצמי) והוסיפה מבוא: לינור גורליק

אני מרגישה שהפואמה הזאת היא, במובן מסוים, סוג של ניסיון נואש מצדי לתת תשובה לשאלה שלעולם אינה מופנית לישראלים בקול רם, אבל אני מרגישה אותה כל הזמן ובחדות רבה: "את מכירה אותם? את מכירה מישהו מהם...?" התחלתי לכתוב את הפואמה ב־8 ביוני 2024, בערב של אותו היום שבו שוחררו ארבעת בני הערובה, יום שבכיתי כמעט לכל אורכו. זהו תרגום עצמי לעברית של חמישה שירים מתוך פואמה בכתובים, שכל שיר בה מוקדש לחטופה או לחטוף (ותודה לסיון בסקין על העריכה). אני כותבת כל שיר באנגלית וברוסית במקביל. זו כתיבה נרטיבית מאוד ורחוקה מאוד, במובנים רבים, מהשירה הרגילה שלי. אבל נדמה לי שהיא חייבת להיות כזו מסיבות ברורות, ולכן הוספתי לה כותרת משנה "פואמה על המובן מאליו". אני לא כל כך מדמיינת לעצמי איך אצליח לסיים את הפואמה — בסופו של דבר, מדובר כאן במספר הנורא 251, ובינתיים, תוך כדי שאני מחפשת פרטים בגוגל, מתבוננת בתצלומים וקוראת, אני בוכה יותר מכפי שאני כותבת. נכון להיום הגעתי ל־43, ואני משתדלת לכתוב כמעט מדי יום. אבל אעשה את כל מה שביכולתי כדי לסיים.

*

כְּשֶׁהֵייתִי בֶּת 148 בְּדִיוֹק,
שׁוֹב חֲלֹמְתִי עַל שְׁנֵי נִיקוֹל לֹוֹק
(22, תֵּל אָבִיב,
נֶרְצָחָה עַל יְדֵי חֲמָאס,
גּוֹפֶתָה נְחֻטָּפָה לְעֵזָה)
נִגְרַרְת בְּגִ'יפ פְּתוּחַ
חֲצִי עֶרְמָה
רֹאשָׁה מְרֻצָּן
רְגֵלֶיהָ מְעוֹתוֹת
(אֲנִי לֹא מְסַגֶּלֶת לְכֹתֵב עַל זֶה)

הַדְמָעוֹת מְכַרְסְמוֹת אֶת פָּנַי
אֲבָל אֲנִי אֲמַשִּׁיךְ –

(נִגְרַרְתָּ עַל-יְדֵי הַחֲמָסְנִיקִים
בְּשָׁעָה שֶׁהָרָחוֹב בָּעֵזָה
צוֹרַח "אֵלֶּלָה אֶכְבֵּר!")
וְכָל עוֹד שְׁאוּרִיּוֹן הָרִנָּדָס רָאדוּ
(אוּרִיּוֹן הָרִנָּדָס רָאדוּ, 30, מְקַסִּיקוּ,
נִחְטָף עַל יְדֵי חֲמָאס,
גּוֹפְתוֹ הַתְּגַלְתָּה בְּעֵזָה),
הַחֶבֶר שֶׁל שְׁנִי,
נִגְרָר לְכוּן אַחֵר.
הַתְּעוֹרְרָתִי
(עַם רֹאשׁ מְרַצֵּץ מְכַאֵב
עַם רְגָלִים מְעִיתוֹת)
מִהֲצַעְקוֹת שֶׁל הַמַּפְגִּינִים
הַמִּתְנַגְּדִים לַהֲעֵתֶקָה
שֶׁל הָאֲנֵדְרָטָה לְאֲנָשִׁים כְּלִשְׁהֵם
שֶׁנֶּרְצְחוּ לְפָנַי מֵאָה שָׁנָה
בְּמִשְׁהוֹ שְׁנִקְרָא "הַשְּׁבֵת הַשְּׁחֵרָה"
מִהַכְּכַר הַמְּרֻכָּזִית שֶׁל תֵּל אָבִיב
לְמָקוֹם "שְׁקֵט יוֹתֵר".
הַמַּפְגִּינִים כָּבֵר כְּמַעַט הַתְּפִזּוֹ.
פּוֹעֲלֵי הַזָּבֵל הַתְּכוֹנְנוּ כָּבֵר
לֵאֵט לֵאֵט
לְבַצֵּעַ אֶת עֲבוֹדָתָם
הַשְּׁקֵטָה
בְּרָחוֹב הַקָּטָן שֶׁלָנוּ.

כֵּן, בְּטַח, אֲנִי מְכִירָה אֶת שְׁנֵי וְאֶת אוּרִיּוֹן.
מְכִירָה אוֹתָם – אֶת כָּלָם.

כְּשֶׁהִיְתִי בֵּת 47
 סוֹנְטִיָּה אוֹקְרֶסְרִי (30), תֵּאִלְנָד,
 נִרְצַח עַל יְדֵי חֲמָאס,
 גּוֹפְתוֹ נַחֲטָפָה לְעֵזָה)
 הִיָּה "עוֹבֵד זָר"
 חוֹרֵשׁ
 זוֹרֵעַ
 אוֹרֵז פְּרוֹת שְׁקֵט
 צֵל שְׁאִינוֹ מִתְגַּגֵּל

נֶאֱלָצְתִּי לְהִשְׁתַּמֵּשׁ
 בְּתַרְגוּם אוֹטוֹמָטִי
 מִתְאַיֵּת לְאַנְגְּלִית
 כְּדֵי לְגַלוֹת שֶׁהָיוּ לוֹ
 אָבָא, אָמָא
 וְיִלְדָּה בֵּת שֶׁבַע
 וְזָהוּ

הוּא הִיָּה סֵתֶם מִסְפָּר בְּשִׁבְלֵנוּ
 עוֹד קָרְבֵּן אֶחָד
 תִּנְחוּמִים עֲמָקִים בְּיוֹתֵר
 אֶפֶס פְּרָטִים

וְאִם כָּבֵד מִצָּאֵנוּ אֶת הַזְּמַן
 לְקַרֵּא אֶת שְׁמוֹ נֶכוֹן,
 הַלִּילָה נֶחֱלֵם
 עַל הַחוֹרֵשׁ,
 הַזּוֹרֵעַ
 וְאוֹרֵז הַפְּרוֹת הַשְּׁקֵט
 שֶׁנִּכְנָסִים לְבָר
 מִזְמִינִים בִּירָה
 וּמִדְּבָרִים עַל חֵייהֶם
 בַּפְּרָטִי פְּרָטִים

וְאִזְ אֲנַחֲנוּ –
אֲלֵמִים וּמִשְׁתַּקִּים –
וְנִקְשִׁיב לָהֶם
שְׁעָה אַחֲרֵי שְׁעָה

כֵּן, בְּטַח, אֲנִי מִכִּירָה אֶת סוּנְטִיָּה.
מִכִּירָה אוֹתָם – אֶת כָּלָם.

*

כְּשֶׁהֵייתִי בֶּת 14,
לֹא הִצְלַחְתִּי לְהֶאֱמִין בַּשּׁוֹאָה.

רַק עָלִינוּ לְיִשְׂרָאֵל
מִבְּרִית הַמוֹעֲצוֹת
הַחֲרָשׁוֹת וְהַגּוֹסְסוֹת
וְלִקְחוּ אֶת הַכֶּתֶה שְׁלִי,
כְּעֹשִׂים יְלָדִים עוֹלִים,
לְיֶד־וָשֶׁם

כֵּן, כַּמּוֹבָן, הֵם הִכִּינוּ אוֹתָנוּ
הַסְּבִירוּ לָנוּ

לָרֵב כָּבֵד הַכְּרָנוּ אֶת הַמְּלִים
"מַחֲנֶה רַכּוּז"
אָבֵל שֶׁשָּׂה מִלִּיּוֹן?
אָבֵל שֶׁשָּׂה מִלִּיּוֹן!?
שֶׁשָּׂה מִלִּיּוֹן???

אֲנִי זוֹכֶרֶת אֶת עֲצָמִי
מִנְסָה לְדַמֵּין
אֶלֶף גּוֹפּוֹת בְּפִיג'מוֹת פָּסִים
וְאִז מְאֹה אֶלֶף
וְאִז מִלִּיּוֹן
גּוֹפּוֹת

שְׁשׁוֹכְבוֹת מְשׁוּם מָה
עִם הַפְּנִים לְמִטָּה
וְלֹא הִצְלַחְתִּי:
הֵן הָיוּ קָמוֹת כָּל הַזְּמַן
וְנֶאֱלָצְתִּי לְהִשְׁכִּיב אוֹתָן
שׁוּב וְשׁוּב
אֶלֶף
מֵאָה אֶלֶף
מִלִּיּוֹן
אֲבָל שֶׁשָׁה מִלִּיּוֹן ???

לֹא, הִבְנֵתִי הַכֹּל
לֹא הָיָה לִי צֵל שֶׁל סֶפֶק
אֲבָל הֵם הָיוּ קָמִים כָּל הַזְּמַן
כָּל הַזְּמַן

בִּיד־וְשֵׁם הָעֵמִידוֹ אוֹתָנוּ
לֵיד הַתְּמוֹנוֹת שֶׁל הִילָדִים
הַתְּבוֹנְנֹתִי בִּילָדָה הַצּוֹחֶקֶת
שֶׁעָמְדָה דָם מוֹל הַמְּצַלְמָה
וְיֵלֵד שְׁמֵמֶשׁ חֲבֵבְתִּי
לְחֹשׁ לִי בָאוֹן
אִיזוֹ בְּדִיחָה חֲמוּדָה
וְהַתְּחַלְנוּ לְהַחֲנֹק מִחֲיוֹכִים
וְנִהְיִיתִי הַמוֹמָה מְבוֹשָׁה וּמְאִימָה
בוֹשָׁה וְאִימָה
כִּי חֲשַׁבְתִּי שֶׁעֲכָשׁוּ

וְאִז עוֹבֵד הַמוֹזָאוֹן הַמְּכַסֶּיף
שֶׁדִּבֵּר אֶתְנוּ עַל שֶׁשָׁה מִלִּיּוֹן
(אֶלְכֶס דִּנְצִיג, 76, נִיר עֶז,
נֶחֱטָף עַל יְדֵי חֲמָאס לַעֲזָה,
עָנָה לְמוֹת בְּשָׁבִי)
חֵין אֵלֵינוּ
בְּשִׁקֹּט

הַגֵּל הַזֶּה שֶׁל הַכֶּרֶת תּוֹדָה
בְּגוֹפִי
גַּם עֲכָשׁוּ

וְאִזּוּ הוּא אָמַר:
"הַיְלָדִים – רַבָּם
אֶפְלוּ לֹא קָלְטוּ
מֵה קוֹרָה."

וְהַיְלָדָה הַצּוֹחֶקֶת הַזֹּאת
שֶׁנּוֹרָתָה עַל סֵף בֵּיתָה
מִפְּנֵי שְׁלֹא רָצְתָה
לְעֻזֵּב אֶת הַכֶּלֶב שֶׁלָּהּ
נִפְלָה פֶתָאם
עִם הַפָּנִים לְמֶטָה.

בְּאוֹתוֹ הֶרְגַּע
הַצּוֹחֶק נִתְקַע בְּגֵרוֹנִי.

הָאֻמָּנָתִי.
קָלְטָתִי.

כֵּן, בְּטַח, אֲנִי מַכִּירָה אֶת אֱלֶפֶס.
מַכִּירָה אוֹתָם – אֶת כָּלָם.

*

כְּשֶׁהֵייתִי בֶּת 21,
עֲבַרְתִּי לְרֵמַת גֵּן
וּמֵאָז, כְּשֶׁגִּרְתִּי בְּאֶרֶץ
תְּמִיד גִּרְתִּי בְּרֵמַת גֵּן
וְגַם עֲכָשׁוּ

מִיָּה גֵרֵן (56, קבוץ ניר עוז,
נִפְצָעָה פְּצִיעָה קְטֹלָנִית מִיַּד חֲמָאס
בַּשָּׁבֹת הַשְּׁחֹרָה
נִחְטָפָה לְעֹזָה
מֵתָה בַּשָּׁבִי)
נולדה וגדלה בעיר הזאת
שבְּעֵינֵי תוֹשְׁבֵיָהּ הִיא, כְּמוֹכֵן,
חֶלֶק מֵתֵל אָבִיב
ובְּעֵינֵי הַתֵּל אָבִיבִים, כְּמוֹכֵן,
הַמְצַב לְגַמְרֵי אַחֵר

גַּם עַכְשָׁו
יֵשׁ פֶּאֶן רְחוֹב מְרֻכָּזִי אֶחָד
עִם גְּלִידָה יְרֻקוֹת נְעָלִים
כָּרִיזוֹת סִירִים שְׁמָלוֹת
בְּבוֹת תִּיקִים בֵּית דָּאָר יֵשֶׁן
בְּנֵק קִיּוֹסֵק שֶׁל מַפְעֵל הַפִּיס

וְכַעַת כָּל יוֹם
צֵלָה שֶׁל מִיָּה הַקְטָנָה
עוֹבֵר בְּרְחוֹב הַזֶּה
מִקְצָה לִקְצָה הַקְרוֹב
עַל פְּנֵי בֵית הַדָּאָר הַיֵּשֶׁן
כְּאֶשֶׁר הַגְּלִידָה מְטַפֵּטֶפֶת
עַל הַשְּׁמָלָה הַחֲדָשָׁה
שְׁנוֹנָתָה בַּשָּׁבִילָה לְפָנֵי כְּמָה רְגָעִים
בַּשְּׁטָרוֹת חֲדָשִׁים
עַל יְדֵי אִמָּה
שְׁסוּחֶכֶת בְּתִיק הַחֲדָשׁ
כָּרִיזוֹת סִירִים יְרֻקוֹת נְעָלִים
הֵן קוֹנוֹת
כְּרֻטִים שֶׁל מַפְעֵל הַפִּיס
עִם מְסַפֵּר הַמָּזֶל
וּמִיָּה מְבַקֶּשֶׁת

שִׁיְהִיו לָהּ אַרְבַּעַה יְלָדִים:
אֶסִּיף, בַּר, גַּל וְדָקָל

וְהַכֵּל מִתְמַמֵּשׁ.
הַכֵּל מִתְמַמֵּשׁ.

כֵּן, בְּטַח, אֲנִי מַכִּירָה אֶת מִיָּה.
מַכִּירָה אוֹתָם – אֶת כָּלָם.

*

כְּשֶׁהָיִיתִי בֵּת 58
בְּעֶרֶב 7 בְּאוֹקְטוֹבֶר 2033
יֵצְאֵתִי עִם שְׁנֵי חֲבֵרִים לְבָר
כִּי עֵינַיִנו וְאֶזְנֵינוּ כָּאֲבו
מִהַבּוֹלֵשִׁיט הָרִשְׁמִי מְסַבִּיבֵנוּ

זֶה הָיָה בַּר קָטָן בְּתֵל אַבִּיב
שָׁאָף אֶחָד לֹא הוֹלֵךְ אֵלָיו
בְּדִיוֹק מוֹל בֵּית הַקֶּפֶה הַהוּא
שָׁאֲלֵיו הוֹלְכִים כָּלָם

בְּאוֹתוֹ הָעֶרֶב
הֵבֵר הָיָה מְפַצֵּץ בְּרוּחוֹת רְפָאִים
הֵם לֹא אָמְרוּ מָלָה
רַק בָּהוּ בְּנוֹ
יוֹצְאֵי גִיּוֹנוֹם פְּצוּעִים
הַשּׁוֹכְנִים בְּגֵן עֵדֶן
וּבַחֲוִירָה זַעִירָה וְצִנּוּמָה
מֵאֲחוּרֵי הַדִּלְפֶּק הַקּוֹצֵנִי
גַּם כֵּן בְּהִתָּה בְּנוֹ
מִבְּלִי לְהִסִּיט מִבֶּט

שְׁתִּינוּ הַמּוֹן
כִּי זָכְרָנוּ אוֹתָם אֶת כָּלָם
וַיִּשְׁכְּנוּ גַם-בְּכִינוּ
עַל נִהְרוֹת בְּבָל
עַד שֶׁהָיָא אִמְרָה לָנוּ:
"עוֹפּוּ מִכָּאן.
עֲכָשׂוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִהְיוֹת לְבַד."

הִיא הִגִּישָׁה לִי
אֶת הַמַּפִּית הָאֲחֵרוֹנָה
הַיָּד הַשְּׁקוּפָה שָׁלָה
הַיְתָה דָּקָה כְּרִגְלָה שֶׁל צָפוֹר

(כְּאֲשֶׁר גּוֹפֶתֶה שֶׁל עֶדֶן יְרוּשָׁלַּיִם – 24, תַּל אַבִּיב,
נְחֻטָּפָה עַל יְדֵי חֲמָאס
בַּשָּׁבֹת הַשְּׁחֹרָה,
נִרְצָחָה בַּשָּׁבִי –
הַחֲזֹרָה בְּמִבְצָע מִיַּחַד,
הִיא שְׁקָלָה 36 קִילוֹ)

עָפְנוּ מִשָּׁם
וְנַעֲמַדְנוּ עַל סֶף הַבַּר
בּוֹהִים בְּמִרְפָּסָת
שֶׁל אוֹתוֹ בֵּית קָפָה
שְׁאֵלָיו הוֹלְכִים כָּלָם
בְּעֵינַיִם מְלֹאוֹת דְּמָעוֹת
גַּם בֵּית הַקָּפָה הָיָה רִיק
רַק רוּחַ הָרִפָּאִים
שֶׁל בַּחוּרָה זַעִירָה וְצִנוּמָה
מֵאֲחֹרֵי הַדִּלְפֶּק הַקּוֹצָנִי
שֶׁחֲכָתָה
לֹאֲלָה שְׂזוּכָרִים אוֹתָהּ

כֵּן, בְּטַח, אֲנִי מִכִּירָה אֶת עֶדֶן.
מִכִּירָה אוֹתָם – אֶת כָּלָם.